

¡CAMPANYA PEL PADRÓ SENSE DOMICILI A CATALUNYA!

- El Sindicat de Treballadores de la Llar i les Cures SINDIHOGAR-SINDILLAR, coimpulsor per al 28M d'aquesta [campanya](#), reitera la crida als col·lectius i organitzacions de migrants a lluitar per l'empadronament sense domicili a tots els ajuntaments de Catalunya.

Si ens remetem a l'**article 16.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local** estableix que "El Padró municipal és el registre administratiu on consten els veïns d'un municipi. Les seves dades constitueixen prova de la residència al municipi". Això indica que les persones que visquin a l'estat espanyol, independentment de la seva nacionalitat o situació de residència, tenen l'obligació d'empadronar-se al municipi on resideixen habitualment.

En articles posteriors, la mateixa Llei especifica que el deure d'empadronar-se és indiferent de la relació de propietat de l'interessat amb l'habitatge on viu. És a dir, que ja sigui propietari del pis, tingui un contracte de lloguer, no tingui cap mena de contracte, visqui compartint una habitació, ocupi l'habitatge o fins i tot visqui al carrer, té el deure a empadronar-se.

El Padró és la porta per a molts altres drets com l'atenció sanitària, l'escolaritat, la regularització... Sense padró les persones són invisibles.

- **El Reial decret llei 7/2018 i la Llei 9/2017** sobre la universalització de l'assistència del Servei Català de Salut regula, per a la població estrangera no registrada ni autoritzada a residir a Espanya, l'accés a l'assistència sanitària pública. L'element fonamental per reconèixer l'accés al dret a la sanitat és la residència habitual al territori espanyol tot exigint el padró.

- Una persona migrada sense padró en ser detinguda per la policia és molt probable que obtingui una ordre d'expulsió. Si per segona ocasió la tornen a aturar per no tenir papers, i no pot demostrar el seu arrelament al territori, pot ser immediatament internada al CIE de Zona Franca o expulsada al país d'origen.

- Per a les persones migrades, sense permís de residència, l'empadronament és un dels tràmits fonamentals, ja que amb aquest document poden demostrar la residència a Espanya i sol·licitar, entre d'altres, l'autorització de residència temporal per circumstàncies excepcionals (els diferents arrelaments).

- L'alumnat nouvingut, sobretot menors adolescents de 12 a 16 anys, també s'hi veu afectat. A més de la situació de retallada i eliminació d'aules d'acollida, quan els joves de famílies sense la regularització (indocumentades) acaben aquí estudis tampoc no poden gaudir dels seus títols acadèmics. De la seva banda, els títols acadèmics universitaris que els professionals porten dels seus països d'origen no els són homologats aquí o la tramitació burocràtica és inacabable.

- També amb el padró les persones que ho necessitin poden accedir a una treballadora social al barri, un dels tràmits que s'exigeixen per demostrar la seva condició de vulnerabilitat.

Tot i això, una gran quantitat de persones migrants, amb i sense papers, es veuen privades del padró perquè la majoria dels ajuntaments catalans no compleixen la Llei.

En primer lloc, hi ha una gran disparitat de criteris als diferents municipis, quan gestionen l'empadronament, pel que fa a l'acreditació del domicili de residència. La majoria només empadronen els qui tenen contracte de propietat o lloguer o permís exprés del propietari de l'habitatge.

La població migrada que no té possibilitats econòmiques ni de *papers* es troba amb molts esculls per accedir a un habitatge digne: es troben sense nòmines que acreditin tres mesos de pagament i de fiança, els avals són suposadament "insuficients" per al sistema... I aquesta dificultat esdevé a la pràctica també la impossibilitat d'empadronar-se.

Davant les dificultats per comprar o llogar un habitatge, les opcions que queden a les persones migrants sense papers són molt poques. Algunes de les estratègies que es fan servir són: buscar compartir habitació, okupar habitatges buits ja que per l'especulació immobiliària els bancs tenen centenars de pisos tancats a tot Catalunya. Aquestes noves opcions no entren a la gestió municipal per a l'obtenció del padró.

La trista realitat en té múltiples exemples: Martorell no empadrona les persones que viuen en pisos okupats ni tampoc utilitza la figura del padró sense domicili. Els ajuntaments de l'àrea metropolitana de Barcelona (Badalona, Santa Coloma de Gramenet, L'Hospitalet de Llobregat...) actuen de manera semblant.

La immensa majoria d'ajuntaments a Catalunya exerceixen el poder assignat per l'estat espanyol posant obstacles per a l'empadronament. encara que als discursos electorals s'omplen la boca pregonant la igualtat de drets de totes les persones.

Només Barcelona capital ho té establert i aplica sense restriccions la figura del padró sense domicili.

Els col·lectius de persones migrants han lluitat des de 1996 tot visibilitzant la problemàtica de la manca d'habitatge per a aquesta població. A Barcelona s'aconsegueix la figura del padró sense domicili. A principis del 2000, trontolla amb el govern de Zapatero, les mobilitzacions d'immigrants guanyen aquesta batalla. A l'època del govern de Trias, es perd el padró sense domicili, les lluites veïnals creixen per la necessitat de tenir el padró per a totes les persones.

El 2019 amb la gestió d'Ada Colau com a alcaldessa, s'implementa novament la figura del padró sense domicili, que ha servit perquè els veïns i les veïnes residents a Barcelona es poguessin empadronar i, així, tenir el document que, portat davant un jutge malgrat la manca de la targeta de residència, pot impedir l'autorització d'una expulsió, que els menors no tinguin problemes d'escolarització, etc.

Com a Sindihogar/Sindillar, sindicat conformat per dones migrants, en els nostres dotze anys de treball, hem pogut atendre una infinitat de casos i hem assessorat moltes companyes treballadores de la llar internes i per hores perquè els seus ocupadors les empadronessin. El nostre objectiu és el padró sense domicili, a tots els ajuntaments i anar enfortint la lluita, perquè és l'única via que permet que totes les persones puguin empadronar-se.

Quant a Barcelona, la nostra inquietud ara està posada al nou govern local de Collboni, que ha assenyalat que anul·larà totes les accions realitzades pel govern d'Ada Colau.

Si el nou alcalde intentés treure'ns el padró sense domicili a Barcelona, es trobarà amb una fèrria defensa de part dels col·lectius de persones migrades. Ja durant la campanya electoral, vam sortir als carrers a defensar que:

“Governi, qui governi...
el *Padró sense Domicili* es respecta !!!

Defensem el dret d'empadronament sense domicili a Barcelona

Constar al padró és imprescindible per accedir a la sanitat, a l'educació i als *papers*. Les persones sense padró són pràcticament invisibles i els seus drets són vulnerats.

La Llei garanteix el dret gratuït al padró per a totes les persones que viuen en un municipi independentment que siguin propietàries del pis que habiten, visquin llogades, en habitacions compartides, no tinguin contracte de lloguer, ocupin un pis o fins i tot visquin al carrer.

Però multitud d'ajuntaments incompleixen la llei i mantenen les veïnes sense padró, sobretot les persones immigrades, les famílies vulnerables, les treballadores de la llar internes i altres col·lectius.

Tot i això, a Barcelona ciutat el padró és un dret a l'abast de totes les persones, i en concret el padró sense domicili fix una pràctica habitual. Com ho hauria de ser a tots els municipis de l'Estat.

Aquest dret no pot estar sotmès als imprevisibles resultats de les eleccions municipals. Està garantit per la Llei i totes les candidatures s'haurien de comprometre a respectar-lo i fins i tot millorar-lo.

La pràctica d'anys passats ens ensenya, però, que anteriors alcaldies no van respectar aquest dret i són ambigües als seus programes municipals.

Fem, doncs, una crida a totes les veïnes i veïns de Barcelona a defensar aquest dret i mobilitzar-se per fer-lo complir abans i després de les actuals eleccions municipals del 28-M.

Pregunta a les candidatures que concorren a les eleccions municipals de 28 de maig de 2023:

Què proposa la seva candidatura per tal d'assegurar que el dret d'empadronament sense domicili a Barcelona continuï vigent, independentment del resultat del 28-M?